

Црквена Нова година прослављена у храму под Горицом

На дан када прослављамо Светог Преподобног Симеона Столпника и црквену Нову годину служена је Света Литургија у подгоричком храму Светог Георгија.

Светим Евхаристијским сабрањем началствовао је протојереј ставрофор Милета Кљајевић, уз молитвено учешће старјешине храма протојереја Мирчете Шљиванчанина.

За певницом су одговарали верни овога Светога храма, руковођени ђаконом, Иваном Црногорчевићем.

Након прочитаног Јеванђелског зачала, словом поуке сабранима се обратио, началствујући свештенослужитељ, прота Кљајевић:

На I Васељенском Сабору одређено је да Црквена година почиње 1.09. по староме календару; док је септембар мјесец био код Јевреја почетак грађанске године. То је мјесец збирања плодова и приношења жртава благодарности Богу, подсетио је отац у своме обраћању.

Подсећајући на данашње Јеванђеље, прота Кљајевић је поновио сцену када је Господ Исус ушао у Синагогу у Назарету у вријеме овога празника и отворио књигу Пророка Исаије и прочитао ријечи: „ Дух Господњи је на мени и зато ме помаза да јавим Јеванђеље ништим, посла ме да исцијелим скрушене срцем, да проповиједам заробљеним отпуштење и слијепим прозрење, да огласим годину милости Господње и дан освете.“ – подвукао је отац.

Подсетивши да је мјесец септембар знаменит у историји хришћанства, пошто је у њему цар Константин Велики одржао побједу над Максенцијем, непријатељем Христове вјере, а последично тој побједи следовала је – слобода – у Римској цијелој царевини.

Прота Кљајевић је подсетио на житије једног преподобног кога данас наша мајка Црква слави и прославља – преподобног Симеона Столпника, Сиријанин, родом од родитеља сељака, који је од отишао у 18 г. и замонашио се. Тамо је себе предао најтежим подвизима, постећи некада по 40 дана, а затим се предао најјачем подвигу – наиме, даноноћно је стојао на стубу у непрестаној молитви. Стуб његов је био најпри висок 6 лаката, послје су му подигли један од 12 лаката па од 22 лакта, па од 36 – и најзад и до 40 лаката висине,

Мајка његова Марта, долазила је два пута да га види, но он је не хтједе примити – са стуба јој рекавши „ Не узнемиравај ме сад мајко моја, ако се удостојимо видјећемо се у ономе свијету !“

Све је нападе демона побиједио, казао је отац – молитвом Богу. Чинио је велика чудеса и многобројна исцељења исцељујући ријечју и молитвом многе болеснике – а неке је изобличавао због јеретичког вјеровања и учења.

Поживио је 103 г. и упокојио се у Господу 459.г. Његов свете мошти су пренесене у Антиохију у Цркву његовог имена.

Прота Кљајвић је подсетио да данас послављамо и славио Светог Исуса Навина, вођу народа Јеврејског, после смрти Мојсијеве.

Стога, било би пожељно да се обратимо нашим слављеницима, Св. Ћорђију и Св. Василију Острошком и Св. Сави и свим Божијим светитељима, како нас прота упућује – како би нам ова црквена година била срећна и берићетна и од Бога благословена.

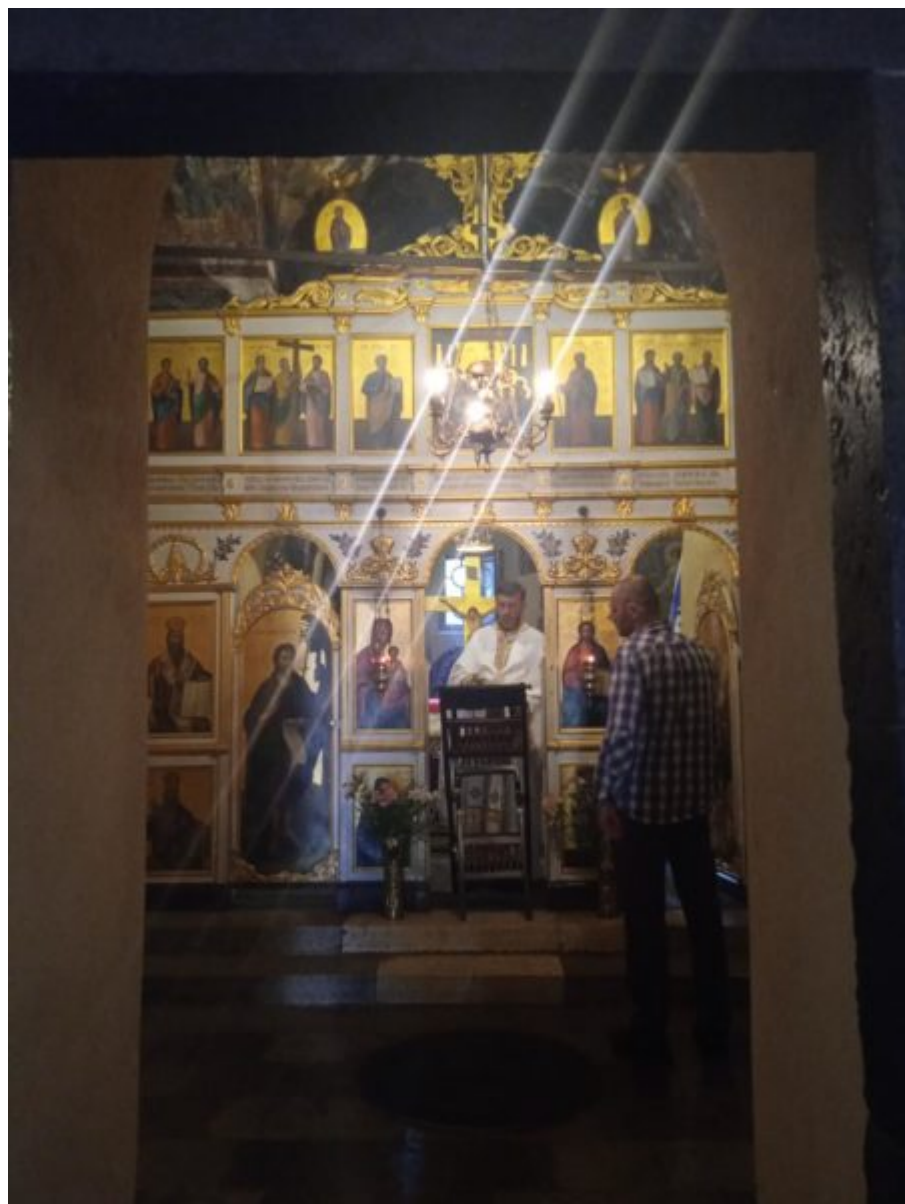
Након примања Свете Тајне причешћа, прочитане су молитве благодарења

Богу, након чега је сабран народ услужен у црквеној гостопримници

mitropolija.com